

Pe-a lungilor vieții distanțe

Sorina

Pe-a lungilor vieții distanțe

Mi-acoperă ochii-nserarea.
Lumina coboară uimită,
de toamna jurată că-i vară,
cu aripi de fluturi ce zboară
pe frunza de vie strivită
de vântul ce-și varsă suflarea.

În minte-mi revin iar romane,
cântate de mama odată.
E liniște-n seară și-n mine,
privirile-mi calde sunt pline,
de dragostea-n suflet purtată,
pe-a lungilor vieții distanțe.